

Arrest

nr. 318 327 van 11 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. CASIER
Gulden-Vlieslaan 28
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat K. CASIER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten.

Op 14 maart 2024 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 april 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 8 april 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Albanese staatsburger geboren op 28 februari 2006 in Bajram Curri, Albanië. U woonde daar tot 2015 of 2016, toen u naar Shkodër verhuisde samen met uw familie. U bent samen met uw moeder, R.V., naar België gekomen. Uw vader verblijft nog steeds in Albanië.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan: Op 19 september 2022 werd u een eerste keer tegengehouden door B.C.. Hij greep u vast en probeerde u in zijn auto te slepen. U probeerde met uw gsm de politie te bellen, maar B. pakte die af en gooide die weg. U begon te roepen. Net op dat moment kwamen er mensen voorbij waardoor B. wegvluchtte. U stapte daarop naar de politie om de zaak aan te geven maar zij wilden uw verklaringen niet opnemen. Er werd u verteld dat u geen enkel bewijs heeft van de feiten. U bent echter van mening dat B. kennissen had bij de politie en dat corruptie de reden was dat hij met die feiten weggeraakte. Op 30 september 2022 was u onderweg van school naar huis toen B. u opnieuw tegenhield. Deze keer probeerde hij u te verkrachten. Hij kreeg u niet in zijn auto gesleurd. Doordat er opnieuw mensen in de buurt waren kon u ontkomen. U vluchtte naar huis en besloot samen met uw moeder aangifte te doen van de feiten bij de politie. Daar toonde u uw verwondingen, maar opnieuw was dit niet voldoende voor hen. B. benaderde u een derde keer op 12 oktober 2022. Hij was op de hoogte van het feit dat u naar de politie was gestapt en zei dat u daarvoor zou boeten. Vervolgens hoorde u hem lange tijd niet meer tot B. u op 21 december 2022 tegenhield wanneer u samen met een vriendin op weg was naar school. Hij probeerde u nogmaals te ontvoeren. De vriendin die bij u was kon haar vader bellen die in de buurt van school bleek te zijn en waardoor B. er opnieuw niet in slaagde om u te ontvoeren. U besloot nogmaals naar de politie te gaan. Aangezien het al even geleden was dat u er geweest was verklaarde de politie dat ze u niet konden helpen omdat uw probleem toch niet zo ernstig leek als u het hen voorstelde. Een aantal dagen later vroeg u uw vader om de familie van B. te bellen en hen te vragen of B. u met rust kon laten. Uw vader deed dit, maar de familie van B. vertelde hem dat ze niets konden doen. Als reactie op dit telefoontje is B. naar uw wijk gekomen waar hij uw familie heeft duidelijk gemaakt dat u van hem bent. De volgende keer dat B. u tegenhield was het 18 januari 2023. Opnieuw werd u achtervolgd en lastiggevallen door hem. B. trok deze keer bovendien een wapen waarmee hij naar u richtte. U stapte naar de politie, maar opnieuw wilde de politie uw aangifte niet in overweging nemen. U bent ervan overtuigd dat B. de politie steeds inlichtte dat u zou komen. B. hield u een laatste keer tegen op 13 februari 2023. U besloot dat u niet meer in Albanië kon blijven. Op 26 februari 2023 nam u samen met uw moeder het vliegtuig van Albanië naar België waar u diezelfde dag toekwam. Uw moeder R.V. (CGVS 23/XXXXX, o.v. 9.XXX.XXX) diende op 8 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Het CGVS oordeelde op 27 juli 2023 dat het verzoek van uw moeder kennelijk ongegrond was. Tegen deze beslissing ging uw moeder in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde op 9 februari 2024 de beslissing van het CGVS. U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 14 maart 2024. Uw moeder diende die dag een volgend verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Albanië vreest u dat u opnieuw zal belaagd worden door B.C. omdat de Albanese staat u niet helpt.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: Uw origineel paspoort, vier foto's waarop u te zien bent met een blauw oog en blauwe plekken op uw lichaam en kopieën van verschillende nieuwsartikelen waarmee u wilt aantonen dat er corruptie is in Albanië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest bij een terugkeer naar Albanië problemen met B.C.. Er moet echter vastgesteld worden dat de asielmotieven die u inroept volledig samenvallen met de motieven die uw moeder R.V. (CGVS 23/XXXXX, o.v. 9.XXX.XXX) in haar verzoek om internationale bescherming van 8 maart 2023 aanhaalde (CGVS pag. 6; CGVS R.V. pag. 6, 12). Over de geloofwaardigheid van de vrees van uw moeder, gelijkaardig aan uw vrees, stelde de RvV op 9 februari 2024 het volgende: "De Raad stelt vooreerst vast dat geen enkel begin van bewijs voorligt van de beweemde problemen van verzoekster met voormeld persoon. Ook van de beweemde contacten met de Albanese politie naar aanleiding van die incidenten wordt niet enig bewijs bijgebracht. Dit totaal gebrek aan bewijs, waardoor verzoeksters verklaringen niets meer zijn dan blote beweringen, ondermijnt de geloofwaardigheid van die beweemde incidenten en bedreigingen, van de beweemde contacten met de politie en van de ingeroepen vrees." Uzelf legt ook geen overtuigend bewijs voor betreffende uw

problemen met B.C.. De foto's die u neerlegt missen immers bewijskracht aangezien de foto's zich niet uitspreken over de oorzaak van de verschillende vastgestelde letsels. Deze vaststelling maakt dat u aan de hand van de foto's de omstandigheden waarin u deze verschillende verwondingen heeft opgelopen niet aantoot. Aldus brengt u geen stukken aan die de beoordeling van de RvV inzake de geloofwaardigheid van de feiten in een ander licht kunnen stellen.

Bovendien moet er vastgesteld worden dat zelfs indien er geloof gehecht kan worden aan de bedreigingen, quod non, er uit niets blijkt dat, indien er in de toekomst zwaarwichtige incidenten tussen u en B.C. zouden plaatsvinden u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U geeft aan dat u in Albanië geen nationale bescherming kon of in de toekomst kan bekomen omdat B.C. de Albanese autoriteiten omkoopt. Door corruptie slaagde hij er steeds in om ervoor te zorgen dat uw aangiftes bij de politie door zijn kennissen aldaar niet aanvaard werden, zo zegt u (CGVS pag. 7-12). Ook uw moeder haalde corruptie aan als de reden waarom jullie geen of onvoldoende beroep kunnen doen om de beschermingsmogelijkheden in Albanië. In haar verzoek stelden het CGVS en de RvV echter dat "uit de beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden de wil vertoonden om op te treden tegen B.C.. De Albanese politie bestempelde B. als verdachte naar aanleiding van een moord op E.X.. Ze verklaarden daarbij publiekelijk dat hij gezocht werd. Verder wordt hij ook gezocht voor zijn vermeende betrokkenheid bij een moordpoging op ene A.B.. Deze werkwijze van de Albanese autoriteiten staat haaks op uw bewering dat zij B.C. zouden beschermen (CGVS, p. 6-8). U geeft hierbij de repliek dat er veel in de doofpot wordt gestoken, dat er in veel interviews een ander verhaal verteld wordt en dat de media de mond gesnoerd worden om niet verder te gaan (CGVS, p. 8). Dit verklaart op zich niet waarom de politie B. dan publiekelijk als verdachte bestempelt. U stelt vervolgens dat B. "tussen aanhalingstekens" als verdachte wordt bestempeld en dat hij met geld veel manipuleert (CGVS, p. 8). Dit zijn niets meer dan blote beweringen. Dat B. één keer 24 uur werd vastgehouden en vervolgens werd vrijgelaten (CGVS, p. 8) betreft eveneens een blote bewering."

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u gevraagd werd om uw these dat B.C. heel veel kennissen en macht binnen de politie heeft te concretiseren. U bleek echter niet over concrete aanwijzingen hiervoor te beschikken maar kon slechts verwijzen naar het feit dat hij gezocht wordt maar nog niet gevat is (CGVS pag. 11). Uit het gegeven dat C. nog niet gearresteerd is kan echter allerminst afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten niet de intentie zouden hebben om hem te arresteren, laat staan dat dit een bevestiging vormt voor uw these dat zijn kennissenkring en macht binnen het Albanese politieapparaat dit verhindert.

Daarenboven blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Waar u beweert dat de politie van Shkodër u meermaals geen klacht liet indienen – een praktijk waartegen u geen klacht indiende omdat dit u door tal van – u overigens onbekende – advocaten afgeraden zou zijn en u geen ngo's contacteerde of u er verder over inlichtte (CGVS pag. 10) –, moet gewezen worden op voorgaand geciteerde informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Uw voorstelling dat u een dergelijke klacht enkel met behulp van een advocaat kan indienen en dat veel advocaten weigerden om dit te doen maakt u dan ook niet aannemelijk (CGVS pag.12). Bovendien valt het op dat uw moeder blijkbaar niet afweet van uw pogingen om een advocaat onder de arm te nemen aangezien volgens haar de mogelijkheid om het slecht functioneren van de Albanese politiediensten aan te klagen in zijn geheel niet bestaat (CGVS R.V. pag. 12). Wangedrag van politieagenten wordt echter niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een

nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan u evenmin gevolgd worden dat u niet bij andere, hogere instanties terecht zou kunnen om aan te geven dat B.C. bepaalde autoriteiten omkoopt (iets wat overigens louter een blote bewering is die u noch uw moeder geenszins staven) waardoor u bij deze autoriteiten niet terecht kan voor hulp (CGVS pag. 10).

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De nog niet besproken documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Aan uw identiteit en uw nationaliteit wordt immers niet getwijfeld. De krantenartikelen hebben het enkel over corruptie in Albanië in het algemeen. Zoals hierboven aangehaald erkent het CGVS dat er in Albanië corruptie kan voorkomen, maar toont u door uw verwijzing naar bepaalde corruptiegevallen niet aan dat u nationale bescherming ontzegt zou worden omwille van corruptie. Bovendien toont info van het CGVS aan dat Albanië verschillende stappen onderneemt om corruptie in het land aan te pakken (zie supra).

Uit hetgeen vooraangaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die vooraangaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In het tweede verzoek van uw moeder werd een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.
(...)"*

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op een manifeste appreciatiefout, alsook op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het proportionaliteitsbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofdde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Beoordeling

4.1. De Raad stelt vast dat verzoekster beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 8 april 2024 waarbij haar verzoek om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure worden behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”*

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”.

Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen, wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4.2. Na grondige lezing van het dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekster *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt terdege en afdoende gemotiveerd dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekster verklaart Albanië te zijn ontvlucht omdat zij telkens door dezelfde man, B.C., werd lastiggevallen. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

4.3.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet kan worden beschouwd als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas inzake de belaging door B.C. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat zij in Albanië

afdoende kan rekenen op de bescherming van de lokale en nationale autoriteiten. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoekster zich beroept op dezelfde vluchtmotieven als haar moeder, wiens verzoek om internationale bescherming door de Raad in zijn arrest nr. 301 299 van 9 februari 2024 werd afgesloten met een beslissing tot het niet-toekennen van de vluchtelingenstatus en het weigeren van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan haar vluchtrelaas. De door verzoekster voorgelegde foto's (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) werpen op deze beoordeling geen ander licht, aangezien er niet uit kan worden afgeleid op welke wijze verzoekster de afgebeelde letsels zou hebben opgelopen;

(ii) verzoekster niet aannemelijk maakt dat de Albanese autoriteiten haar niet tegen B.C. zouden willen/kunnen beschermen, zoals ook reeds door de Raad werd vastgesteld in voormeld arrest ten aanzien van verzoeksters moeder;

(iii) verzoekster niet kan concretiseren dat B.C. daadwerkelijk connecties zou hebben bij de Albanese politie;

(iv) uit de beschikbare informatie (zie weblink opgenomen in de bestreden beslissing) blijkt dat de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, terwijl verzoekster geen verdere stappen ondernam toen de politie zou hebben geweigerd om haar klachten te registreren;

(v) de overige door verzoekster bijgebrachte documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

“De nog niet besproken documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Aan uw identiteit en uw nationaliteit wordt immers niet getwijfeld. De krantenartikelen hebben het enkel over corruptie in Albanië in het algemeen. Zoals hierboven aangehaald erkent het CGVS dat er in Albanië corruptie kan voorkomen, maar toont u door uw verwijzing naar bepaalde corruptiegevallen niet aan dat u nationale bescherming ontzegt zou worden omwille van corruptie. Bovendien toont info van het CGVS aan dat Albanië verschillende stappen onderneemt om corruptie in het land aan te pakken (zie supra).”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekster stelt dat de door haar ondervonden problemen door verweerder niet in twijfel worden getrokken, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing wel degelijk geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters voorgehouden problemen met B.C.: *“U vreest bij een terugkeer naar Albanië problemen met B.C.. Er moet echter vastgesteld worden dat de asielmotieven die u inroept volledig samenvallen met de motieven die uw moeder R.V. (CGVS 23/XXXXX, o.v. 9.XXX.XXX) in haar verzoek om internationale bescherming van 8 maart 2023 aanhaalde (CGVS pag. 6; CGVS R.V. pag. 6, 12). Over de geloofwaardigheid van de vrees van uw moeder, gelijkaardig aan uw vrees, stelde de RvV op 9 februari 2024 het volgende: “De Raad stelt vooreerst vast dat geen enkel begin van bewijs voorligt van de beweerdde problemen van verzoekster met voormeld persoon. Ook van de beweerdde contacten met de Albanese politie naar aanleiding van die incidenten wordt niet enig bewijs bijgebracht. Dit totaal gebrek aan bewijs, waardoor verzoeksters verklaringen niets meer zijn dan blote beweringen, ondermijnt de geloofwaardigheid van die beweerdde incidenten en bedreigingen, van de beweerdde contacten met de politie en van de ingeroepen vrees.” Uzelf legt ook geen overtuigend bewijs voor betreffende uw problemen met B.C.. De foto's die u neerlegt missen immers bewijskracht aangezien de foto's zich niet uitspreken over de oorzaak van de verschillende vastgestelde letsels. Deze vaststelling maakt dat u aan de hand van de foto's de omstandigheden waarin u deze verschillende verwondingen heeft opgelopen niet aantoot. Aldus brengt u geen stukken aan die de beoordeling van de RvV inzake de geloofwaardigheid van de feiten in een ander licht kunnen stellen.”*

De Raad wijst er bovendien op dat, waar verzoekster wijst op het volgens haar gebrekkige optreden van de Albanese politie en de corruptie in Albanië, hij in zijn arrest nr. 301 299 van 9 februari 2024 ten aanzien van verzoeksters moeder, die zich op dezelfde vervolgingsfeiten als verzoekster beroept, dienaangaande stelde als volgt:

“In het licht van de onderzoeksdaaden die de politie van Shkodër stelt naar aanleiding van de daden gepleegd door B.C., zoals blijkt uit de door beide partijen bijgebrachte informatie, waaronder de door verzoekster neergelegde artikelen volgens dewelke (blijkens de bijgevoegde vertaling ervan) de directeur-generaal van de Staatspolitie de inzet van alle politieagenten eiste voor de onthulling en het arresteren van B.C. en de andere daders van de moord op de 19-jarige E. X., is het allerm minst aannemelijk of geloofwaardig dat de politie van Shkodër aan verzoekster zou hebben gezegd dat zij “geen aangifte tegen B.C. kon doen” en dat zij niets konden ondernemen zo lang er geen bewijs was, zoals verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde (NPO, p. 11).

Dit geldt des te meer gelet op verzoeksters verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud dat B.C. in de période van September 2022 tot januari 2023, de période waarin blijkens de beschikbare informatie de Albanese autoriteiten publiekelijk aangaven alles in het werk te stellen om B.C. op te sporen en te arresteren, B.C. haar dochter minstens 6 à 7 keer zou hebben proberen te ontvoeren, hij haar fysiek zou hebben aangevallen en er zodoende sprake was van slagen en verwondingen -in dit verband wordt herhaald dat ook hiervan niet enig bewijs voorligt- en dat hij haar zou hebben achtervolgd met de auto.

Gelet op de ernst van die verklaarde feiten -indien deze werkelijk zouden hebben voorgedaan-, is het niet aannemelijk of geloofwaardig dat de Albanese overheid, gelet op hun wil en inzet om B.C. te vinden en te arresteren zoals blijkt uit de voorliggende informatie, geen oor zou hebben gehad naar verzoeksters verklaringen, deze zonder meer in de wind zou hebben geslagen, en haar en haar dochter volledig aan hun lot zouden hebben overgelaten. Dit strookt geenszins met de context zoals die blijkt uit de beschikbare informatie, met name de actieve zoektocht naar en het hiervoor inzetten van een groot politie- en opsporingsapparaat om B.C. op te speuren teneinde hem te arresteren.

Gelet op die informatie, zoals o.a. dus de door verzoekster aangebrachte artikelen waarin naast het feit dat de Albanese politie actief op zoek ging/is naar B.C., voorts o.a. nog staat te lezen dat door de gestelde onderzoekshandelingen het onderzoeksteam erin geslaagd is bewijs te vinden waaruit blijkt dat B.C. verantwoordelijk is voor de executie van de 19-jarige E. X. rekening houdende met de beveiligingscamera's in die zone, en er tijdens de doorzoeking door de Albanese politie van de wijk een volledig uitgebrand motorvoertuig en een vuurwapen werd gevonden, is verzoeksters versie dat de Albanese politie haar totaal niet wou helpen niet aannemelijk of geloofwaardig. Het is geenszins aannemelijk of geloofwaardig dat verzoekster, zoals zij beweert doch niet aantoon, geen aangifte/klacht kon doen bij de politie van Shkodër naar aanleiding van de beweemde Problemen van haar dochter met B.C.. In zoverre verzoekster daarnaast voorhoudt dat zij het feit dat de politie van Shkodër haar meermaals/herhaaldelijk geen klacht liet indienen niet/nergens kon aanklagen, is dit evenmin geloofwaardig en kan dit niet worden gevolgd, gelet ook op de informatie vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Albanië wel degelijk mogelijkheden zijn om een slecht/gebrekkig functioneren van de politie of eventueel machtsmisbruik aan te kaarten.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar algemene informatie inzake corruptie en bloedwraak in Albanië wijzigt niets aan het voorgaande. Los nog van het feit dat er in casu geen sprake is van een vendetta, dient verzoekster hoe dan ook concreet aan te tonen dat zij voor haar beweemde Problemen met en vrees voor B.C., zo hier al geloof aan wordt gehecht, geen beroep kan doen op haar nationale autoriteiten en dat deze haar niet zouden kunnen willen of helpen. Verzoekster blijft hier echter in gebreke. Zij maakt op generlei wijze aannemelijk dat zij in Albanië geen beroep kan doen op de nationale beschermingsmogelijkheden aldaar, laat staan dat zij alle realistische en redelijkerwijze van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar met betrekking tot haar verklaarde Problemen, daargelaten de geloofwaardigheid ervan, hulp en/of bescherming te verlenen.”

In de bestreden beslissing wijst verweerder er daaromtrent terecht op dat de door verzoekster bijgebrachte foto's van letsels die zij opliep (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) op zich geen ander licht werpen op deze beoordeling, daar er niet uit kan worden afgeleid op welke wijze verzoekster deze letsels opliep. Door in haar verzoekschrift louter opnieuw te verwijzen naar deze foto's en naar haar verklaringen, werpt zij geenszins een ander licht op deze pertinente motivering. Voorts wijst de Raad erop dat verweerder in de bestreden beslissing tevens terecht opmerkt dat verzoekster naliel verdere stappen te ondernemen toen de politie – volgens haar beweringen, waaraan evenwel geen geloof kan worden gehecht – weigerde om haar klachten te registreren, hoewel uit de beschikbare informatie (zie weblink opgenomen in de bestreden beslissing) blijkt dat er hiertoe in Albanië wel degelijk mogelijkheden bestaan voor burgers: *“Waar u beweert dat de politie van Shkodër u meermaals geen klacht liet indienen – een praktijk waartegen u geen klacht*

indiende omdat dit u door tal van – u overigens onbekende – advocaten afgeraden zou zijn en u geen ngo's contacteerde of u er verder over inlichtte (CGVS pag. 10) –, moet gewezen worden op voorgaand geciteerde informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Uw voorstelling dat u een dergelijke klacht enkel met behulp van een advocaat kan indienen en dat veel advocaten weigerden om dit te doen maakt u dan ook niet aannemelijk (CGVS pag.12). Bovendien valt het op dat uw moeder blijkbaar niet afweet van uw pogingen om een advocaat onder de arm te nemen aangezien volgens haar de mogelijkheid om het slecht functioneren van de Albanese politiediensten aan te klagen in zijn geheel niet bestaat (CGVS R.V. pag. 12). Wangedrag van politieagenten wordt echter niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan u evenmin gevolgd worden dat u niet bij andere, hogere instanties terecht zou kunnen om aan te geven dat B.C. bepaalde autoriteiten omkoopt (iets wat overigens louter een blote bewering is die u noch uw moeder geenszins staven) waardoor u bij deze autoriteiten niet terecht kan voor hulp (CGVS pag. 10).” De in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie over corruptie in Albanië ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie en is aldus niet van aard om op voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden problemen met B.C., kan evenmin geloof worden gehecht aan haar bewering dat zij niet inging op de avances van B.C. zodat haar verwijzing in haar verzoekschrift naar informatie in verband met eer en wraak in Albanië *in casu* niet relevant is. Dit betreft overigens louter algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoeksters persoonlijke, individuele situatie, zodat deze informatie niet van aard is om de geloofwaardigheid van verzoeksters vluchtrelaas alsnog *in concreto* te herstellen.

Waar verzoekster betoogt dat de commissaris-generaal tekortschoot in haar samenwerkingsplicht, dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoekster gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht, vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn, volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin haar taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoekster om alle nodige elementen voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van haar relaas op coherente wijze toe te lichten, waar zij, zoals blijkt uit het voorgaande, geheel in gebreke blijft.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

4.3.3. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

4.4.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Albanië zou hebben gekend.

4.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Albanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster en dient het beroep te worden verworpen.

4.6. De Raad ziet, gelet op het voorgaande, geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER